

nimmetakse: seält Jõest näggi temma
wäjatullewad seitse Lehma, mis lihha-
wad ollid, ja illusad peält nähha: need
hakkasid söma seäl Jõe ääres. Jälle näg-
gi temma teist seitse Lehma wäjatullewad,
mis wägga lahjad ollid, ja pahhad peält
nähha; ja need seitse lahjad Lehmad sdi-
wad Kuninga Silma ees ärra, need
seitse lihhad Lehma, ja se ep olnud
nendest tundagi, et need teised nende
Kobho sisse said.

§ 258. Kuningas ärkas sellest ülles,
ja jäi jälle magama; ja näggi teistkor-
da ennamist se dasamma Unnenägo: ta
näggi, et ühheainsama Kõrre peält seitse
Wija-Pea ülleskatsasid, need ollid
jämmedad ja head; ja nende järrel tõi sid
seitse peni lest, ja otsekui pallawast Tulest
kõrweud Pead Ma seest ülles, need nelasid
ärra need seitse esiti est jämmedad ja täied
Wija-Pead, et neist ühtegi järrele ei jäänud.

§. 259.

§. 259. Se peäle ärkas Kuningas
jälle ülles, ja need Unnenäud ollid wägga
tähtjad temma Melest; sepärast tahus
ta hea Melega teada sada, mis need wid-
did tähhendama. Temmal ollid siis ni-
suggused Kunsti, Mehed, kes omma
tühja Sannadega Kunni-gast mittokord
ollid teadnud petra, ja sepärast wägga
tarkaks arwati: need lastis Kuningas
Homiko kookoku suda, ja räkis neile om-
mad Unnenäud, ja nemmad pidid tem-
male nende Tähhendamist teada andma.
Ugga keik nende tühhi Tartus ja Ram-
walus löppes siin ärra, sest se A-si olli
Jummalast; ei ükski nendest teadnud
need Unnenäud temma e ärrafellerada.
Selle üle jäi Kuningas Baras wägga
kurwaks.

§. 260. Siis tuli se Keldri Teentide
Üllewataia (§. 254.), ja ütles Kuninga-
gale: Tänapäaw tulletan minna omma
Watto